

“ဒီဗီဘီဒီဘီ” အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲ အစီအစဉ်ကို ဒီဗီဘီ သတင်းဌာနက စနေနေ့တိုင်း ရိုက်ကူးပြီး ဒီဗီဘီရုပ်သံလိုင်းမှာ အထက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ထုတ်လွှင့် တင်ဆက်ပါတယ်။

DVB Debate ဟာ မိမိတို့ရဲ့အတွေးအမြင် အယူအဆတွေကို လွတ်လပ်စွာ သဘောကွဲလွဲနိုင်ဖို့၊ အပြန်အလှန် နားလည်မှုတွေကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့၊ မြန်မာ့အနာဂတ် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာရှိနေတဲ့ ပြဿနာတွေကို အဖြေရှာနိုင်ဖို့၊ လူတိုင်းပါဝင်နိုင်ပြီး မတူကွဲပြားတာတွေကို လက်ခံပေးနိုင်ဖို့၊ အချေအတင်ဆွေးနွေးတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပေါ်ထွက်လာစေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

မီဒီယာတွေနဲ့ အသင်းအဖွဲ့တွေကိုလည်း အခုလို လွတ်လပ်ပွင့်လင်းတဲ့ ဒီဘီဘီရဲ့ အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲမှာ ပါဝင်ဖို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

အပတ်စဉ် သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေ၊ သတင်းဓာတ်ပုံတွေနဲ့ ဒီဘီဘီကာတွန်းကို ရုပ်သံရိုက်ကူးပြီး မကြာခင်မှာပဲ ဒီဗီဘီဒီဘီရဲ့ Facebook စာမျက်နှာနဲ့ ဝက်ဘ်ဆိုဒ်မှာ ကြည့်ရှုနိုင်ပါတယ်။

Debate on DVB TV	
Sunday:	19:15 (New), 21:00
Monday:	10:15, 15:15, 21:00
Wednesday:	10:15, 15:15
Friday:	15:15, 21:00

အမှတ် - ၄၅၄၊ ၇ လွှာ၊
 ကုန်သည်လမ်းနှင့်
 ပိုလ်ကလေးဈေးလမ်းထောင့်၊
 ပိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

DVB

ယခုအပတ် ဆွေးနွေးပွဲအတွက် မေးခွန်းကတော့
**“နိုင်ငံရေးသမားတွေကြား ညီညွတ်ရေးကို ဘယ်လို
 တည်ဆောက်ကြမလဲ”**

ဖြစ်ပါတယ်။
 မှတ်ချက်ပေးလိုတာ
 အကြံပြုလိုတာ
 မေးမြန်းလိုတာတွေ ရှိပါက ရုံးချိန်အတွင်း
 ဖုန်းနံပါတ် +၉၅ ၉၄ ၅၉၈ ၆၅ ၉၄၀ နဲ့
 debate@dvb.no ကို ဆက်သွယ်ပြီး

“နိုင်ငံရေးသမားတွေကြား ညီညွတ်ရေးကို ဘယ်လိုတည်ဆောက်ကြမလဲ” (နေသွင်ညိုကား)

ဒီမိုကရေစီရဲ့ ခံနိုင်ရည်တစ်မျိုးက မတူကွဲပြားမှုတွေကို အတူတကွ ရှင်သန်နိုင်တဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ဖန်တီးပေးနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကမ္ဘာကျော်ဒီမိုကရေစီဟာ အာဏာရှင်စနစ်အောက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ကြတဲ့ မြန်မာပြည်က နိုင်ငံရေးသမားတွေ အတွက်တော့ မတိုးတဲ့ ဆေးတစ်မျိုး ဖြစ်နေတုန်းပါပဲ။

နှစ်ယောက်ရှိရင် သုံးဖွဲ့ကွဲ

“မြန်မာနှစ်ယောက်ရှိရင် သုံးဖွဲ့ကွဲတယ်” ဆိုတဲ့ အရပ်သုံးစကားဟာ ခေတ်အဆက်ဆက် မြန်မာနိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားအပေါ် အတိုဆုံးရှင်းလင်းချက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို နာလိုခံခံက စကားဟာ လူများစု ဗမာနိုင်ငံရေးသမားတွေ အချင်းချင်းကြားမှာသာမက၊ ဗမာမဟုတ်တဲ့ တခြားတိုင်းရင်းသား နိုင်ငံရေးသမားတွေ အတွက်လည်း ခါးသက်သက်အမှန်တရား ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ဗမာနိုင်ငံရေးသမားအချင်းချင်းသာမက၊ ဗမာနဲ့ ဗမာမဟုတ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေကြားထဲမှာ၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်းကြား၊ အာဏာရနဲ့ အာဏာမဲ့တွေကြားထဲမှာ ဒီမိုကရေစီအရ သဘောကွဲလွဲမှုဆိုတာဟာ ရင်ကြားမစေနိုင်တဲ့ အကွဲအပြားနဲ့ အဆုံးသတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

သမိုင်းထဲက အကွဲအပြားလမ်းများ

မြန်မာနိုင်ငံရေးရဲ့ အစဉ်အလာဟာ အကွဲအပြားနဲ့ စခဲ့တယ်လို့ ဆိုရင် မှားမယ်ထင်ပါဘူး။ ကိုလိုနီခေတ် လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲမှာ ထင်ရှားတဲ့အသင်းအဖွဲ့တွေအားလုံးဟာ နောက်ဆုံးမှာ အကွဲအပြားနဲ့စခန်းသိမ်းကြတာ များပါတယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအလံတော်အောက်မှာ အစောဆုံးစုစည်းခဲ့ကြတဲ့ ဝိုင်အမ်ဘီအေခေတ်၊ နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက်နဲ့ စုစည်းခဲ့တဲ့ ဂျီစီဘီအေခေတ်၊ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ် နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ အကွဲအပြားတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲမှာ အကြီးမားဆုံးစုဖွဲ့မှုလို့ ပြောနိုင်တဲ့ အသွေးအရောင်စုံ နိုင်ငံရေးသမားတွေပါဝင်တဲ့ ဗမာ့ပလ္လင်အဖွဲ့ကြီးဟာလည်း နောက်ပိုင်းမှာ အစိတ်စိတ်အမွှာမှာ ကွဲခဲ့တာပါပဲ။ ဒီအဖွဲ့တွေမှာ ပါဝင်ခဲ့သူတွေဟာ သူ့ခေတ်နဲ့သူ့ ဩဇာကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြပေမယ့် ရေရှည်ညီညွတ်ရေးကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဦးနုတို့လိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးဆောင်တဲ့ ကာလတွေမှာလည်း ပြန်လည်စေ့စပ်မရအောင် ကွဲခဲ့ကြပါတယ်။ ခြုံငုံပြီးပြောရရင် ပြည်ပက ဘုံရန်သူတွေဖြစ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်၊ ဂျပန်တို့ကို ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေရတဲ့ အချိန်ကလွဲရင် မြန်မာနိုင်ငံရေးသမားတွေ အချင်းချင်းကြားထဲက ညီညွတ်တဲ့အချိန်ဟာ အလွန်ရှားပါခဲ့ပါတယ်။

နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဘာကြောင့်ကွဲ

ဒီမေးခွန်းကို လူအမျိုးမျိုးကိုမေးရင် အဖြေအမျိုးမျိုး ထွက်ပါတယ်။ တချို့က နယ်ချဲ့၊ သွေးခွဲအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြတက်ပါတယ်။ ဒီအဖြေဟာ အာဏာရနိုင်ငံရေးသမားတွေအပေါ်က ဆင်ခြေဖြစ်တတ်ပါတယ်။

တချို့က ဂိုဏ်းဂဏါဒ၊ ဆရာမွေး၊ တပည့်မွေး ဇာတ်လမ်းတွေကို မီးမောင်းထိုးပြတတ်ပါတယ်။ တချို့က နိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့ ဒီမိုကရေစီမရင့်ကျက်မှု၊ အတ္တ၊ မာန၊ အာယာတကို တရားခံ ရှာပါလိမ့်မယ်။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း အရပ်သားနိုင်ငံရေး သမားတွေကြားက အကွဲအပြား ဇာတ်လမ်းတွေဟာ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုအတွက် အကြောင်းပြချက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီမိုကရေစီ ယဉ်ကျေးမှုဆိတ်သုန်းခဲ့တဲ့ နှစ်တွေဆီကို ဦးတည်ခဲ့ပါတယ်။

ပါတီနိုင်ငံရေးနဲ့ အမျိုးသားနိုင်ငံရေး

သမိုင်းမှာ အရပ်သားနိုင်ငံရေးသမားတွေ မညီညွတ်တာဟာ တိုင်းပြည်ပြိုကွဲလုနီးနီးဖြစ်ခဲ့လို့ အချိန်မီ ထိန်းသိမ်းခဲ့ရတယ်လို့ အာဏာသိမ်းစစ်ခေါင်းဆောင်တွေက အကြောင်းပြလေ့ရှိပါတယ်။ ဒီဆင်ခြေဟာ ၁၉၄၂ မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဦးဆောင်တဲ့ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုရဲ့ ဆင်ခြေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ကနေ ၂၀၁၀ အထိ အာဏာသိမ်းခဲ့တဲ့ စစ်ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ကြွေးကြော်သံတစ်ခုက “ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး” ဖြစ်ပါတယ်။ အရပ်သား နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ “ပါတီနိုင်ငံရေး” ဗဟိုပြု အကွဲအပြားနဲ့ အချိန်ကုန်သူတွေဖြစ်ပြီး တပ်မတော်သာလျှင် မြှင့်မြတ်တဲ့ “အမျိုးသားနိုင်ငံရေး” ကို တလျှောက်လုံး ဦးဆောင်ခဲ့တယ်လို့ စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေက ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အာဏာသိမ်းစစ်အစိုးရ ဦးဆောင်ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေထဲမှာ အရပ်သားနိုင်ငံရေးသမားတွေကို မယုံသင်္ကာသဘောမျိုးနဲ့ အကွဲအပြားဖြစ်ရင် တပ်မတော်က ဝင်ထိန်းကြောင်းနိုင်မယ့် ပုဒ်မမျိုးစုံကို ထည့်သွင်းခဲ့ပါတယ်။

နတ်ကြီးတဲ့ ဒီမိုကရေစီ

ဒါပေမယ့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲအပြီး ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံရေးထဲကို ဝင်သွားကြတဲ့ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းတွေဟာလည်း အကွဲအပြားနိုင်ငံရေးလောကဓံကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ လွတ်တော်အကြီးအကဲ သူရဦးရွှေမန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ လွတ်တော်အုပ်စုနဲ့ နိုင်ငံတော် သမ္မတ ဦးသိန်းစိန်ကို ဝန်းရံထားတဲ့ အစိုးရအုပ်စုတို့ကြားက အကွဲအပြားဟာ အာဏာရပြည်ထောင်စုကြိုခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီကို ရွေးကောက်ပွဲမှာ ခွက်ခွက်လန်အောင်ရှုံးနိမ့်စေတဲ့အခြေအနေကို အရောက်ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်ကျောင်းတည်းထွက် ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းတွေကြားမှာ ဒီလိုအကွဲအပြား ဖြစ်ခဲ့ရတာ “လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟနှင့် မာန်မာနတို့အပေါ် အခြေခံ” တယ်လို့ သူရဦးရွှေမန်းက သူ့ရဲ့ “သူ၊ ကျွန်တော်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအရေး” စာအုပ်မှာ သံဝေဂနဲ့ ကောက်ချက်ချထားပါတယ်။

ရွေးကောက်ပွဲလမ်းခွဲ

အရပ်သား ဒီမိုကရက်အုပ်စုတွေဘက်ကို ကြည့်ရင်လည်း ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ အချိန်လောက်ကစလို့ အကွဲအပြားစုံစုံကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တလျှောက်လုံး စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို တည်တညွတ်တည်း ဆန့်ကျင်အာခံခဲ့ကြတဲ့ ဒီမိုကရက်အုပ်စုတွေဟာ အာဏာသိမ်းစစ်ကောင်စီက ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပပေးတဲ့အခါမှာ ရွေးကောက်ပွဲဝင်တဲ့အုပ်စုတွေ၊ ရွေးကောက်ပွဲကို သပိတ်မှောက်တဲ့ အုပ်စုတွေဆိုပြီး နှစ်ခြမ်းကွဲသွားခဲ့ပါတယ်။ အကြီးဆုံးအတိုက်ခံပါတီကြီးဖြစ်တဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို သပိတ်မှောက်

ခဲ့ပေမယ့် ပါတီတွင်းက အစဉ်အလာရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတချို့က ပါတီနဲ့ လမ်းခွဲပြီး ရွေးကောက်ပွဲလမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ဒီမိုကရက်အုပ်စုတွေ၊ တိုင်းရင်းသားအုပ်စုတွေထဲမှာလည်း ရွေးကောက်ပွဲကို အကြောင်းပြုလို့ နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ကြပါတယ်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို အကြောင်းပြုလို့ အစိတ်စိတ်အမွှာမှာ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ရခိုင်၊ ရှမ်း၊ ကချင်၊ မွန်၊ ကရင်စတဲ့ တိုင်းရင်းသားပါတီတွေဟာ ဒီနေ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေအောက်မှာ အချင်းချင်းပြန်လည်ပေါင်းစည်းနိုင်ရေး ကြိုးပမ်းခဲ့ကြပေမယ့် မအောင်မြင်ခဲ့ကြပါဘူး။

ပါဝါအလှည့်အပြောင်းဂယက်

၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ အပြောင်းအလဲကြွေးကြော်သံနဲ့ ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရာမှာ တောင်ပြိုကမ်းပြို အနိုင်ရခဲ့ပါတယ်။ အန်အယ်ဒီရဲ့ “ဆူနာမီ” အောက်မှာ အာဏာရ ပြည်ထောင်စုကြိုခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီသာမက တချိန်က မဟာမိတ်ဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားပါတီတွေလည်း နှလုံးမထူနိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အံ့ဩဖွယ်ရာ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကြောင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ပါတီဟာ လွတ်တော်ကို စိတ်ကြိုက်ဖွဲ့စည်းခွင့်ရသလို၊ အစိုးရကိုလည်း စိတ်ကြိုက်ဖွဲ့စည်းနိုင်လောက်တဲ့ အနေအထားရခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆိုးတဲ့ အချက်က နောက်ဆက်တွဲ အာဏာခွဲဝေရေးကို အကြောင်းပြုလို့ အခက်ခဲဆုံးအချိန်တွေမှာ ကျောချင်းကပ်ညီညွတ်ခဲ့တဲ့ မဟာမိတ်တွေနဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာ မကျေလည်စရာတွေ၊ အက်ကြောင်းတွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ ပြန်ပါတယ်။ ဥပမာ ခွန်ထွန်းဦးရဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်တို့ကြားက သူစိမ်းဆန်တဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ဖုံးဖိမရတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီထဲမှာ ပြည်တွင်းက ဒီမိုကရက်အုပ်စုတွေ၊ တချိန်က ပြည်ပမှာ လှုပ်ရှားခဲ့ကြတဲ့ အုပ်စုတွေရဲ့ အသံက အကျယ်လောင်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ကသောင်းကနင်း ဒီမိုကရေစီခရီး

ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး နိုင်ငံရေးအခြေအနေကြောင့် အကွဲကွဲ အပြားပြားဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ အခုအခါမှာတော့ ပြဿနာတိုင်းအပေါ် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေကြပါပြီ။ ဒီအကွဲအပြားဟာ အစိုးရရဲ့ ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး ကြိုးပမ်းချက်တွေကနေ ရခိုင်ပြည်နယ် တည်ငြိမ်ရေး အစီအမံတွေအထိ ဂယက်ရိုက်နေပါတယ်။ လွတ်တော်တွင်းမှာ အန်အယ်ဒီကိုယ်စားလှယ်တွေ အတည်ပြုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို တပ်မတော်သား လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ တခြားအတိုက်အခံ အမတ်တွေက “ဒီမိုကရေစီ အနိုင်ကျင့်မှု” အဖြစ် စွပ်စွဲနေကြပါတယ်။ မြန်မာပြည်ရဲ့ နန္ဒယ်သေးတဲ့ ဒီမိုကရေစီ ရှေ့ရိုးအတွက် ညီညွတ်ရေးဟာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်နေတာ ဘယ်နိုင်ငံရေးသမားမှ မငြင်းကြံပါဘူး။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ အချင်းချင်းကြား ညီညွတ်ရေးဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တည်ငြိမ်ရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတို့အတွက် အရေးကြီးတာ သိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညီညွတ်ရေးရအောင် လက်တွေ့ကျကျ ဘယ်လို တည်ဆောက်ကြမလဲ ဆိုတာကတော့ အဖြေမရှိသေးတဲ့မေးခွန်း အနေနဲ့ပဲ ဆက်ရှိနေပါတယ်။